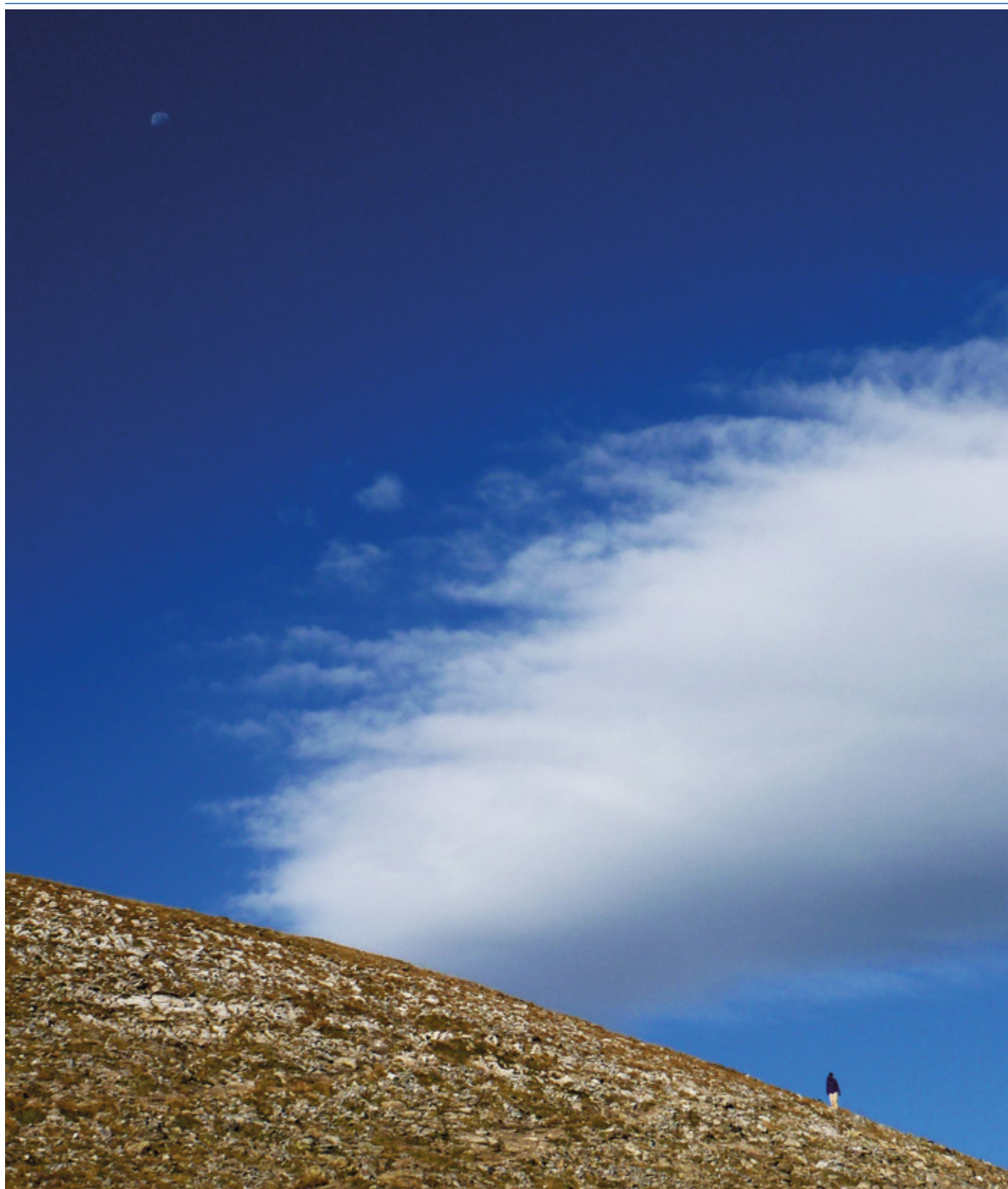

Celobert

Revista singular, local i de país

US RECOMANEM

KIKU Paelleria
Restaurant

Pg. Pau Casals, 42 Blanes Tel. 972 332 727

PALAU DE LA
DOLÇOR
Pastisseria Onenç
Blanes

C. Jaume Ferrer, 2 - Tel. 972 33 03 80

 Farmàcia
Oms-Arias c.b.
C. Nou, 8 · Tel. 972 330 595
Blanes (Centre Vila)

CLÍNICA DENTAL

Fernando L. Cepeda Valdez
ODONTÒLEG
Col·legiat núm. 1.202

Plaça d'Espanya, 5, 1r
17300 Blanes (Girona)

Hores convingudes:
Tel. 972 336 250

Telèfon urgències
629 854 637
fcpa2010@hotmail.com

Allibera el teu país

FNC
Front Nacional de Catalunya

**LA CATALUNYA
FORTA!**

@FNCatalunya
elfront.cat/programa

#VotaFNC

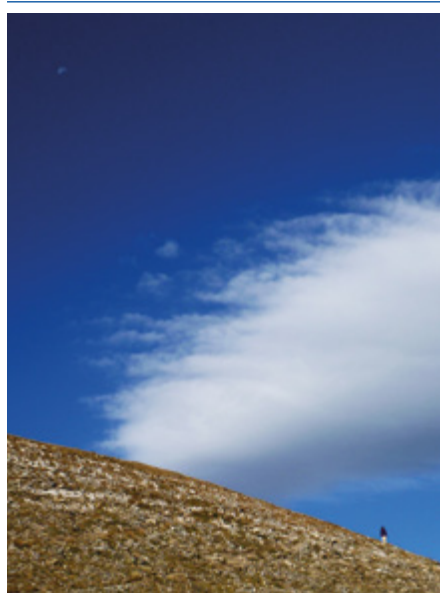
**#FemFront
per l'Estat Català**

Del Balandrau a la lluna

Tomàs Llorens Marès

@tomasllorens

A la muntanya hi trobem tot allò que ens falta en el dia a dia: animals, aire pur, tranquil·litat, silenci, reflexió... Les alçades ens ajuden a veure-ho tot més clar. Esperem poder-hi tornar ben aviat per deixar reposar tot el que hem viscut aquests darrers mesos.

Participa!

Ets un apassionat de la fotografia? T'agradaria veure la teva instantània a la nostra portada? Ara és el teu moment. Agafa la càmera i participa!

Envia'ns la proposta a info@celobert.cat

seguint els requisits que t'expliquem a continuació, i si és una de les seleccionades serà publicada a la portada de la revista **Celobert**.

Requisits

1. Temàtica: Celobert
2. Format vertical
3. Resolució 300 ppp
4. Explicació de la fotografia (450 caràcters màx.)
5. Títol de la fotografia
6. Nom i cognoms de l'autor
7. Web o xarxes socials de l'autor

Bases

1. Les persones participants assumeixen l'autoria i originalitat de la fotografia, així com cedeixen gratuïtament la seva obra, perquè, en cas de ser seleccionada, sigui publicada a la portada de la revista **Celobert**. Aquesta es posarà en contacte via e-mail amb l'autor seleccionat prèviament a la seva publicació.
2. L'enviament de la proposta implica l'acceptació d'aquestes bases.

*Una llengua no mor
perquè els que no la
saben no l'aprenen,
una llengua mor
perquè els que la saben
no la parlen*

De l'editor**4**

Una generació de catalans...

Valor afegit**5**

La creu

Històries de Blanes**6**

Parlem amb Josep Gironès Roure

Mobilitat**8**

Les formes de moure'ns

Digui digui**10**

Lluïsa Baltrons, regidora de Força Lloret

Reportatge**12**

El Pelegrí de Tossa

Cases singulars**15**

Can Gallet, Blanes

Política**18**

Eleccions 14-F

Va de llibres**26**

Novetats editorials

El paper amb el qual confeccionem el **Celobert** prové d'explotacions forestals sostenibles i per a la seva producció s'han seguit els més estrictes controls mediambientals.

Els lectors de **Celobert** que ho vulgueu, podeu demanar que us fem arribar la revista en format pdf a info@celobert.cat

Celobert

Edició Costa Brava Sud
Noticiari i opinió de la vida quotidiana
Febrer 2021 | Núm. 188

Editor i director

Lluís Amat
639 082 976 | info@celobert.cat

Patrocinadors

Comptem amb el suport dels
anunciants d'aquesta edició

Disseny gràfic i maquetació

Maria Àngels Maresma

Col·laboradors

Aitor Roger, Alba Lupiáñez,
Guifré Ripoll, Marina Garcia Carbonell,
Maria Joancomartí, Jaume Planas,
Pol Ginesta, Olga Casado,
Joan Cabarrocas i Maximilà de Bonós

Convidats

Enric Ramionet, Núria Gascons,
Jordi Bohigas i Alexandre Solano

Fotografies

M. Assumpció Comas, Tomàs Solà,
M. Àngels Maresma, Arxius Municipals
i Ajuntament de Blanes, Lloret i Tossa

Il·lustracions

El Perich i Quino

Consell lingüístic

Anna Camps i Puig

Dipòsit legal

GI-1121-2003 Cap part d'aquesta
publicació pot ser reproduïda o difosa
per cap mitjà sense permís de l'editor

DE L'EDITOR

Una generació de catalans penja d'un fil

«A les properes eleccions hi ha en joc que tota una generació de catalans, des d'adolescents fins a ancians, perdin definitivament la il·lusió»

L'1-O del 2017, un Estat i el seu aparell repressor feien fallida a Catalunya. No havien trobat ni urnes ni paperetes malgrat tenir milers de 'Piolins' i serveis secrets de l'Estat dedicats dia i nit a sabotejar el referèndum. Tampoc no van poder impedir que el president Puigdemont es fes una foto que faria la volta al món dipositant la seva papereta en una urna amb el logotip de la Generalitat.

Però aquell dia hi va haver una victòria encara més rellevant. Emergia una generació de joves, i també una d'avis, disposades a defensar amb el seu cos unes urnes que representaven democràcia, pacifisme i civisme. Aquell referèndum era una fita històrica col·lectiva transgeneracional i socialment transversal, un repte col·lectiu que mai abans s'havia plantejat. Aquest és el gran capital polític, emocional i humà de l'1-O, un capital que els partits independentistes estan obligats a preservar. I si no volen o no poden, tenen l'obligació moral d'apartar-se i deixar pas.

A les properes eleccions hi ha en joc que tota una generació de catalans, des d'adolescents fins a ancians, perdin definitivament la il·lusió i donin per perduda la lluita. Malmetre aquest capital social significaria allunyar-se de forma irreversible de la República durant molts anys. El 14-F, han de ser capaços de tornar a posar en valor aquell 1-O, sense fer promeses falses, però amb fermesa i disposats a assumir el cost de plantar cara a un Estat que s'ha construït durant tres segles a base de repressió i d'adhesions forçades. I sobretot, no posar la repressió com a excusa per no seguir avançant. Cap nació que s'ha enfrontat a un Estat autoritari no ha estat lliure sense pagar aquest peatge. ■

Enric Ramionet
Escriptor

Un reconeixament a Quino, nom artístic de Joaquín Salvador Lavado (Mendoza 1932 - 2020), creador de Mafalda.

La **Mafalda** representa l'inconformisme de la humanitat, però amb fe en la seva generació. Mundialment coneguda, es va transformar en una insígnia dels costums i la personalitat argentina. La Mafalda és una nena curiosa, inquieta i terriblement irònica, nascuda d'una típica família «porteña».

La creu

Els catalans creixem amb l'ànima travessada pels dos cèlebres eixos que ens situen al món: les emotivitats nacionals i la sensibilitat social

Els catalans creixem amb l'ànima travessada pels dos cèlebres eixos que ens situen al món: les emotivitats nacionals i la sensibilitat social. Un i altre se'ns disputen i tiben la perspectiva des de la qual contemplem la realitat. Potser no podem dir allò que ens gelin el cor, ja que aquí les passions són més aviat aigualides, però, d'una o altra manera, sí que ens acaben conformant i determinant les nostres angúnies. D'uns anys ençà vivim moments històrics en els dos aspectes. És fàcil adonar-se que el catalanisme, com a mínim en la seva formulació i malgrat la fúria i la repressió de l'estat, mai havia tingut els horitzons tan oberts i que mai com ara s'havien presentat de forma tan clara i desinhibida la voluntat i les possibilitats de l'independentisme. Ja fa un temps que ens diuen que vivim moments decisius i que considerant el futur que tenim més o menys a l'abast, no podem ser escarransits i, per tant, cal unitat i generositat i amplitud de mires i la capacitat d'arreglar-nos darrere líders i banderes que no són exactament les nostres. Quan esdevinguem lliures de tan feixuga càrrega i puguem contemplar la terrible celtibèria, ara tan esponerosa, amb més curiositat que aprensió, ja debatrem entre nosaltres. És fàcil d'entendre i seria, també, fàcil de subscriure si no fos que l'altre eix, el de dreta-esquerra, el de les preocupacions socials, també viu moments de gran transcendència. Estem travessant una llarga crisi estructural amb diferents episodis i a cada episodi se'ns procura sotmetre a la doctrina del xoc. Aquella que aprofita el desconcert i la desesperació de totes les crisis per fer un món a mida dels grans poders econòmics i per

satisfer una agenda vella i ambiciosa. La que amb l'excusa de l'eficàcia procura derivar cap al terreny del negoci privat tot allò que encara es manté en l'àmbit públic, que intenta retallar drets i sous i escrúpols mediambientals, i cauteles i principis ètics i abandona, o no emprèn, les polítiques públiques imprescindibles perquè la nostra sigui una societat sense tantes arestes. També en aquest eix s'estan prenent decisions determinants, i també hi ha urgències i situacions límit que condueixen a molts ciutadans a l'exclusió sigui quin sigui, en el present i el futur, l'himne del país on intentaran sobreviure. Els que s'oposen a la fiscalitat que hauria de permetre disposar dels recursos imprescindibles per bastir una societat del benestar sòlida i convertir els drets bàsics en universals, els que abonen les retallades en les pensions sense ni tan sols donar-nos l'oportunitat d'escoltar i avaluar les teories i alternatives econòmiques existents, els que són partidaris d'estendre catifes fiscals i urbanístiques a qui proposi una inversió encara que sigui un projecte mafiós o mesquí, els que neguen el pa i la sal a qualsevol moviment de defensa del territori crític amb el model de desenvolupament, els que mantenen que calen autopistes administratives per a totes les iniciatives econòmiques per més inquietants que siguin però basteixen enormes castells kàfians per accedir a qualsevol prestació de misèria, aquests saben que els temps els són propicis. Ser català no és fàcil i per ser-ho cal tenir sempre present que la creu que traginem, les aspes nacionals i socials que ens fereixen, si et despistes, et poden travessar el cor. O una o l'altra. ■

Josep Gironès Roure

Aitor Roger
Historiador

Ens reunim amb en Josep Gironès, lampista ja jubilat, per compartir amb ell records de la seva joventut i la seva arribada a Blanes, on amb el pas dels anys aconseguí obrir el seu propi negoci, que després de gairebé 60 anys encara es manté en actiu i conserva entre els seus clients les famílies dels primers anys

En Josep no és blanenc de naixement. Va néixer l'any 1937 a Caldes de Malavella, en plena Guerra Civil. Quan la seva mare estava en cinta el pare havia d'estar a la guerra, però en realitat estava amagat a la casa, després del tràngol que suposà la mort del seu germà al front. La mare patia perquè els veïns —era un poble petit— parlaven molt i es rumorejava amb el què passaria quan en Joan tornés de la guerra i descobrís a la seva dona en estat o amb la criatura en braços. Quin terrabastall!, deien. Però ells, encara no sabien que el pare estava amagat a casa-ens puntualitza en Josep.

La mort del seu pare, quan en Josep només tenia 11 anys, va ser un fet que el va marcar molt. La seva família insistia molt perquè estudiés i tingués un futur esperançador, però als 15 anys va deixar de fer-ho i comença a treballar d'electricista i fontaneria. No obstant, per seguir formant-se fa uns cursos d'Electricitat per correspondència. Treballa en una empresa de Caldes durant 5 anys, fins que decideix canviar d'aires i es trasllada a viure a Blanes. Era l'any 1957. A Blanes, segueix treballant en una empresa del mateix ram.

Passen 5 anys més i el 1962 és quan en Josep, juntament amb dues persones més, decideixen fundar una empresa del mateix ram, que tant bé coneixia. En els inicis dels tres socis estaven emplaçats al número 5 del carrer Llarg —en aquella època Màrtires de la Tradición. Al cap d'un temps es van separar i en Josep i la seva esposa Maria Teresa Torres varen muntar la seva pròpia empresa en els baixos de la casa on vivien, situat al carrer Jaume I, número 64 — llavors Martínez Anido.

El sogre d'en Josep sempre l'havia animat perquè entrés a treballar a Fecsa-Endesa, on feia 40 anys que ell hi treballava. Però en Josep, tot i que sabia que tindria un sou fix cada mes no va voler mai quedar limitat per aquesta circumstància. I com són les coses, més endavant l'empresa Fecsa-Endesa li adjudicà totes les gestions que es feien a Blanes: posaven comptadors, contractaven els subministraments, feien alguns línies...

Eren temps difícils, però també una època d'oportunitats per aquelles persones que volien prosperar. Blanes va veure augmentar considerablement el seu número d'habitants i també es feia evident la necessitat de crear més habitatges per als nouvinguts i fer arribar els serveis bàsics a les zones que s'estaven construint.

El local es fa petit i es traslladen a la rambla Joaquim Ruyra, número 42. Amb el pas dels anys el taller el traslladen al carrer Jaume I, número 70, i en el seu lloc hi posen una botiga de cuines, mobles de bany i complementos.

En Josep ens explica algunes anècdotes que va viure en primera persona, que ens ajuden a entendre millor aquell temps. Ell tenia per costum que cada divendres anava a Caldes de Malavella a passar el cap de setmana amb la família i els amics. Tenia una moto i es va fer una maleta de fusta per portar-hi la roba per rentar. A més, la maleta tenia un fals fons que omplia de caliquenyos que els venia als bars de Caldes de Malavella, i que en el viatge de tornada anava ple de Farias que venia als bars de Blanes. Amb la seva venda es podia pagar la benzina del trajecte per

Eren temps difícils, però també una època d'oportunitats per aquelles persones que volien prosperar

visitar la família. L'augment del preu de la benzina va fer que també augmentés el número de cigars que transportava a la maleta. Un dia la seva mare se n'assabentà i li va dir: "Noi, això és un pecat i t'hauràs de confessar." En Josep ho explica a Mn. Joan Quer, rector de la parròquia Santa Maria. Mn. Quer li diu que ha de vigilar si no vol que l'enganxin. Al demanar-li per la penitència que hauria de fer li contestà "Encara vols més penitència que haver de fer aquestes coses per sobreviure!"

Una altra anècdota ens porta fins a les primitives instal·lacions del Club de Vela, on hi havia una plataforma que entrava uns 4 metres dintre el mar. El gerent li encarregà el muntatge d'un muntacàrregues com el que els paletes feien servir per les obres i que serviria per treure les barquetes petites que hi havia al Club. Podríem dir que aquest és l'inici del port nàutic que actualment tenim.

Un dia, l'alcalde Domingo Valls li encarregà fer la il·luminació del camí que va des del Convent al Jardí Botànic Marimurtra. Li aconsellà a l'alcalde que posés bombetes de vapor de mercuri, cares però que donaven molt bon rendiment i tenien una duració de moltes hores. Al cap de pocs dies de tenir-les posades n'apareix una de trencada. Es procedeix a la seva restitució i als pocs dies torna a succeir el mateix. Tenia clar que succeïa alguna cosa estranya. En Josep passà la nit al lloc dels fets per intentar esbrinar què passava i és així com descobreix que una parella de la Guàrdia Civil era qui trencava la bombeta amb el llançament de pedres. D'aquesta manera podien

descansar sense ser vistos i al mateix temps controlaven si algú s'enfilava camí del Convent. Una vegada comunicats els fets, l'alcalde Valls li va manifestar que seria ell mateix qui intentaria posar remei aquests fets. I així va ser, perquè no es van trencar més bombetes, a excepció d'alguna que ocasionalment apareixia trencada però per altres motius, bàsicament per culpa d'alguna parella d'enamorats.

Al carrer conegut com dels gitanos, al barri de s'Auguer, hi havia un punt de llum que era referència per les barques petites de pesca. Si l'Ajuntament no li ho ordenava en Josep no podia canviar les bombetes foses, encara que els pescadors quan el trobaven li reclamessin la urgència ell no podia fer-ho sense l'encàrrec del consistori.

«Encara vols més penitència que haver de fer aquestes coses per sobreviure!»

Durant els primers anys del negoci a can Gironès es dediquen a realitzar molts treballs d'obra pública. Feien el que es podria dir com una societat juntament amb una empresa de Platja d'Aro i si ells feien l'asfaltat de carrers o posar el clavegueram l'empresa Gironès feia les instal·lacions d'enllumenat, baixa tensió i també l'aigua. Fins i tot treballen fent unes il·luminacions a la carretera que va de la Seu a Andorra, a Setcases i altres pobles de la província. Durant 2 anys treballen al Poble Espanyol de Barcelona coincidint amb la seva remodelació. I no va ser l'únic monument que van il·luminar. Altres encàrrecs que recorda són un quadre elèctric per la fàbrica SAFA, que l'ocupà durant mig any i que va fer quan encara no treballava pel seu compte. Per la seva magnitud i raresa a l'època, el senyor Santolalla va fer venir al fotògraf Mas de Lloret per deixar-ne constància. També recorda

la instal·lació de l'Avinguda Vila de Madrid; la del passeig de Mar, de punta a punta, dues vegades; la muntanya de Sant Joan; o la instal·lació de dos camps de futbol, com el de can Borell, que hi va fer tota l'obra civil i la il·luminació.

L'any 1997, quan en Josep té 60 anys, es va jubilar. Amb l'arribada de la jubilació en Josep no podia quedar-se quiet, acostumat com estava a tenir molta activitat i vida social. La seva dona l'aconsellà que es comprés un terreny per fer-s'hi un petit hortet. Encara ara, amb 83 anys, el segueix treballant. I també ha compaginat aquesta afició amb altres distraccions, com la pesca, anar a buscar bolets, col·leccionar antiguitats o viatjar. D'altra banda, portar i recollir els nés a les guarderies també li produïa una gran satisfacció.

L'empresa passà a la seva filla Maria Carme Gironès i al seu marit Sebastià Rodés.

A l'actualitat l'empresa s'anomena Gironès i Rodés S.L. En Josep va tractar amb la primera i segona generació de clients. Ara ja s'atenen als clients de la tercera generació, però alguns dels primers clients dels temps de la fundació, els de l'any 1962, encara continuen com a clients. Aquest fet és un indicador de la professionalitat i saber fer d'aquesta empresa blanca dedicada a l'aigua, gas, electricitat, climatització, calefacció, plaques solars, domòtica o manteniment industrial, i que té les seves instal·lacions principals al carrer Jaume I, número 70. ■

Els primers anys del negoci a can Gironès es dediquen a realitzar molts treballs d'obra pública

Les formes de moure'ns estan canviant

El planeta fa temps que ens demana un canvi que cada cop ha de ser més immediat i som nosaltres els qui hem de respondre davant aquestes demandes, sinó ho acabarem pagant

Fa 4 anys, ningú tenia en ment que un nou vehicle urbà més còmode, ràpid, ecològic i plegable arribaria per quedar-se. El patinet elèctric és actualment un dels vehicles més demandats a les grans ciutats. Abans el patinet era una joguina per els més petits de la casa, avui es una eina utilitzada per tots. Poc a poc aquest fenomen ha arribat a ciutats i pobles més petits on els seus habitants l'utilitzen diàriament, ja sigui per oci o per vehicle. El que ha succeït amb la irrupció del patinet és que les normes de circulació no estaven adaptades a aquest mitjà de transport i, per això, s'han hagut de modificar per intentar posar fre als múltiples problemes que estava causant.

El civisme i el respecte tan de patinadors com de vianants i conductors ha de esdevenir un propòsit per a tots, ja que serà la millor manera de poder conviure d'una forma més ecològica i segura

Davant l'aparició d'aquest nou vehicle la societat s'ha trobat en la disjuntiva d'acceptar-lo com a tal o deixar-lo com a un simple entreteniment. I és aquest debat el que s'ha de plantejar i desgranar per saber els avantatges i inconvenients del patinet elèctric.

És moment de cuidar el planeta i canviar la nostra manera de viure. Utilitzar el patinet o la bicicleta són petites accions que ens hem de plantejar a curt termini per millorar la salut del planeta. Les grans ciutats han estat les primeres en incorporar aquest vehicle al seu dia a dia. Moltes d'aquestes ciutats disposen de servei de lloguer d'aquests patinets on només et requereixen un *smartphone* i la descarrega de la *app* per sol·licitar el patinet. Aquestes facilitats fan molt més senzilla la seva utilització. A dia d'avui, és habitual trobar-te els carrils bici de Barcelona plens de patinets i bicicletes a les vuit del matí. Les aglomeracions del metro i les llargues cues a les carreteres han fet que molts ciutadans s'hagin decantat per aquestes noves eines de mobilitat.

Fins fa res, les normes de circulació no detallaven per on havien de circular aquests patinets ni la velocitat a la que ho havien de fer. Però degut a aquest augment d'usuaris, el **Ministeri de l'Interior ha hagut de regular la circulació dels patinets**. Fins ara, alguns patinets circulaven per la carretera, altres per la vorera i d'altres per els carrils de bicicletes. Ara, només poden circular per les carreteres de la ciutat, és a dir, no ho poden fer per les voreres ni zones de vianants. Tampoc ho poden fer per vies interurbanes, autovies, autopistes o túnels urbans. Els ajuntaments tenen un termini per poder adaptar la senyalització i les vies als canvis aprovats aquest mes de novembre. Aquesta nova normativa també inclou la velocitat a la qual poden circular els patinets

Amb la nova regulació, els patinets elèctrics no poden circular per voreres i zones de vianants, sempre que sigui possible hauran d'utilitzar el carril bici.

Nous pictogrames per facilitar el "cohabitat-ge" entre cotxes, bicis i patinets

a les vies urbanes, que ha passat a ser de 50 km/h en vies de dos o més carrils, 30 km/h a les d'un únic carril per sentit de circulació i 20 km/h a les que disposen d'una única calçada.

Totes aquestes modificacions al codi de circulació s'han hagut de fer degut a l'augment d'accidents i atropellaments, molts d'aquests greus, vinculats a l'ús del patí elèctric. Circular per la vorera ha provocat múltiples atropellaments a vianants i molts patinets han estat atropellats per cotxes, ja sigui per culpa d'un o de l'altre. Amb la nova prohibició de no circular per les zones de vianants el que es vol fer evitar atropellaments. Els accidents i la por que ha generat als vianants són un dels aspectes menys favorables a la utilització d'aquests vehicles. **És moment de conscienciar les persones que fan servir habitualment aquest**

transport per tal de que ho facin seguint la normativa, ja que això beneficia a totes les parts implicades. El civisme i el respecte tan de patinadors com de vianants i conductors ha de esdevenir un propòsit per a tots, ja que serà la millor manera de poder conviure d'una forma més ecològica i segura.

Però no tot el que ha portat el patinet elèctric és negatiu. Si ens proposéssim com a societat utilitzar més transports moguts per energia elèctrica, una part d'aquesta prové d'energies renovables, fariem baixar en gran mesura els nivells de contaminació també acústica de les ciutats. I és per això que des de varies plataformes es demana fer ús de vehicles com el patinet i la bicicleta o desplaçar-se a peu i deixar de costat el cotxe i altres transports contaminants a l'hora de moure'ns per la ciutat. ■

TORNA CATALUNYA

VOTA

PSC / ♥

SÍLVIA PANEQUE SUREDA Candidata al Parlament de Catalunya

Olga Casado
Periodista

Lluïsa Baltrons és regidora i portaveu del grup municipal Força Lloret

L'Ajuntament ha impulsat un procés participatiu per millorar la mobilitat del Passeig Marítim, a través del qual els lloretencs podran fer arribar propostes a través del web municipal. Com valora aquesta iniciativa?

La valorem molt positivament. És un debat recurrent i que porta a plantejar diferents possibilitats. El fet d'obrir un procés participatiu ens sembla molt interessant, ja que permetrà al veïnat de la població ser participants del resultat final. De vegades, els polítics vivim en una bombolla i no veiem la realitat com és. Per aquest motiu, està molt bé incorporar l'opinió de la gent.

El seu grup municipal participarà en aquest procés? Quina serà la seva proposta?

Proposem anivellar el passeig. La banda per on passen els vianants és molt estreta i la dels cotxes també. Per tant, una possible solució seria anivellar-ho i que estigués tot a la mateixa alçada.

Hi haurà diferents opcions, unes més radicals que les altres, però pensem que la tendència és que aquest espai sigui peatonal. De fet, en tots els estudis que

s'han realitzat, han arribat a la mateixa conclusió: és estrany que, en un lloc tan privilegiat com és el Passeig Marítim, la gent vagi de pas i l'utilitzi com una ronda. S'hauria d'anar-hi expressament.

Ens imaginem un Passeig Marítim lliure de cotxes, pensat pels vianants, amb hores de circulació limitades per càrrega i descàrrega i amb un carril exclusiu pels serveis mínims, com els taxis o els serveis d'emergències. Un espai destinat a les famílies amb una oferta gastronòmica de qualitat i una estètica uniforme i adaptada a les noves necessitats.

Entenem que el cost d'aquesta transformació seria prou elevat, i inassumible pel pressupost municipal. Per aquest motiu, caldria trobar altres fons de finançament com les subvencions europees.

Força Lloret ha demanat la retroactivitat en el pagament de les beques menjador. Per on passaria aquesta solució?

Aquest curs, s'han produït una sèrie de canvis importants en les beques menjador concedides per l'Ajuntament, que han afectat directament a moltes famílies de la localitat. Fins ara, es presentava la documentació al Consell Comarcal de la Selva, on la valoraven, i en el cas de superar el llindar, la passaven directament a l'Ajuntament per tornar a ser avaluada.

Al principi, les beques es gestionaven des de la regidoria d'Educació. Però ara, es fa des de Benestar i Família, departament saturat per la situació que estem vivint. A més, aquest any, per primer cop, les famílies han hagut de tornar a presentar per duplicat la documentació al consistori.

Així mateix, els alumnes beneficiaris de la beca del Consell Comarcal ho eren des del primer dia del curs, mentre que la del consistori arribava quinze dies més tard.

«Entenent que existeix una partida reservada per fer front a aquesta subvenció, demanem que s'apliqui la retroactivitat en el pagament de les beques menjador»

Normalment, a tot tardar, a finals d'octubre, ja estaven totes. Però, aquest any, a finals de gener encara no s'han resolt.

Com tot s'ha endarrerit tant, encara que a les bases no hi consta, se sobreentén que els pagaments es faran efectius del moment en què es resolgui endavant. És a dir, passat mig curs escolar, i tan sols, rebent l'import corresponent a quatre mesos de beca. Això, suposa un problema per a moltes famílies que han avançat aquests diners i que depenen d'aquest ajut.

Entenem que existeix una partida reservada per fer front a aquesta subvenció, demanem que s'apliqui la retroactivitat en el pagament de les beques menjador. Creiem que no existeix cap motiu per no fer efectiu el pagament a les famílies des del primer dia de menjador. Les famílies lloretenques no han de ser mai les perjudicades per la mala gestió de l'Ajuntament, especialment en un any difícil, en què les conseqüències econòmiques i socials seran devastadores.

A l'últim ple, es va aprovar per unanimitat una moció presentada pel seu grup per a crear una plataforma en línia destinada a ajudar al comerç local. En què consistiria aquesta iniciativa?

L'objectiu és ajudar al petit comerç, sector que està patint fortament la crisi sanitària i les mesures de confinament municipal. Tot i que algunes botigues han pogut reorientar el seu negoci fent serveis a domicili, la gran majoria tenen les persianes tancades des que es va decretar l'estat d'alarma. Ens preocupa molt, ja que el petit comerç és un sector clau en l'economia local i aporta vitalitat als carrers de Lloret de Mar. Per això, cal ajudar-lo en aquests moments complicats que estan vivint. Amb aquesta iniciativa, pretenem promoure l'economia local utilitzant les eines tecnològiques de les quals disposem, i oferir als comerciants lloretencs una plataforma en línia per vendre els seus productes i serveis.

Força Lloret reivindica la revitalització del nucli antic de forma urgent. Què creu que s'hauria de millorar?

En el Nucli Antic es concentra l'essèn-

cia de bona part de la història de Lloret de Mar, com l'església de Sant Romà, el Museu del Mar o Can Font. Però, per desgràcia, des de fa un temps, el barri es troba en un lamentable estat de degradació. Entenem la situació que estem vivint, però demanem que es comenci a treballar en aquesta direcció. Creiem que són actuacions molt necessàries i urgents. No podem deixar passar més temps.

Per aquest motiu, vam demanar al Ple que, amb caràcter urgent i prioritari, el consistori encarregués la redacció d'un Pla de millora i revitalització del Nucli Antic, dotés aquestes actuacions de la capacitat econòmica adequada i que es disposés d'una partida pressupostària específica anualment. Ens consta que es va redactar un projecte per demanar una subvenció que finalment va ser denegada. Per aquest motiu, pensem que una vegada més tot quedarà dins d'un calaix.

El pressupost pel 2021, es va aprovar sense el suport de cap grup de l'oposició. Quins motius van portar a Força Lloret a votar en contra?

No és un pressupost qualsevol, és el de la Covid-19. Entenem que no és fàcil, però creiem que hi ha partides que no són tan necessàries com per estar incloses i d'altres que s'haurien d'haver considerat. Per exemple, no es va reduir pràcticament res de la partida destinada a turisme, que és d'1,5 milions d'euros. Són molts diners, tenint en compte que aquest any no hi haurà fires, workshops o merchandising.

A més, parlem d'un pressupost de 74 milions d'euros. Tenint en compte la situació d'extrema gravetat per la pandèmia, ara més que mai, cal filar prim i destinar recursos a aquelles despeses realment prioritàries. El pressupost és continuista, del dia a dia i orientat a resoldre temes quotidians, però sense innovació i sense visió a mitjà ni llarg termini. Considerem que és un pressupost atemporal i excessivament optimista, pensat per un any de post-pandèmia, i de recuperació econòmica. Però les dades no ens diuen això. Per tant, nosaltres vam decidir votar-hi en contra.

«Ens imaginem un Passeig Marítim lliure de cotxes, pensat pels vianants, amb hores de circulació limitades per càrrega i descàrrega i amb un carril exclusiu pels serveis mínims, com els taxis o els serveis d'emergències»

L'inici de la campanya de vacunació ha estat vista com un bri d'esperança per la temporada turística. Des del seu grup són optimistes?

Lamentablement, les previsions no són gaire esperançadores. Aquest any, la Setmana Santa és aviat i dubto que hi arribem a temps. Pel que fa a l'estiu, tampoc sóc gaire optimista. No és només la crisi sanitària, hi ha altres aspectes que cal considerar que encara empitjoren més la situació. Recordem que aquest 2021 Anglaterra està fora de la Unió Europea i el 2020, segons el Big Data de Lloret, el turisme britànic va representar un 9% del total dels clients.

A més, mentre altres destinacions ja estan pressionant per tenir un passaport de vacunes, nosaltres encara no sabem quan s'aixecaran les restriccions de mobilitat en l'àmbit local. Tampoc sabem quan les fronteres estaran obertes per poder acollir turistes i amb quines condicions. Per tant, caldrà tenir la suficient capacitat de reacció per, quan s'aixequin les restriccions, aconseguir que tornin a venir a casa nostra. ■

La cultura transforma i ens transforma. Celobert

ÒPTICA PLANELLS Plaça Verge Maria, 1 · 17300 Blanes
T. 972 33 69 58

La teva salut visual és la nostra prioritat!
T'oferim un servei integral per cuidar des d'avui la salut dels teus ulls
Detectar a temps una malaltia ocular és evitar que la teva vista es vegi afectada d'una manera irreversible

REFRACCIÓ COMPLETA
IDENTIFICACIÓ I CONTROL
QUERATOCON
GLAUCOMA
CATARACTES

Núria Gascons
i Cuatrecasas

Historiadora de l'art
i Gestora del Patrimoni
cultural

Complir el vot en plena pandèmia

«Per renovar la prometença, servir la fe i les tradicions,
Tossa obre el cor i alça la pensa, Tossa és per sobre tots els mons»

Aquesta, és una tradició que és remonta al s. XV, quan la població es va veure afectada per la Pesta Negra.

Diu la llegenda, que l'hivern del 1400 va arribar a la vila un vaixell que anava a la deriva. Alguns homes que s'hi acostaren, entraren i s'adonaren que tota la tripulació havia mort, però que el vaixell era ple de riqueses. Evidentment les agafaren i se les repartiren, però ràpidament caigueren en desgràcia. Doncs tots els objectes de gran valor que havien agafat estaven contaminats de la malaltia que havien patit els tripulants que havien arribat morts. Per evitar que la malaltia s'escampés pel poble, calia cremar tots els objectes i els cossos dels mariners, però aquell havia estat un any difícil i molts es guardaren alguns dels objectes que havien agafat per poder passar més bé l'hivern. Passaren pocs dies i la malaltia ja s'havia infestat per tot el poble, la Pesta havia arribat i la mort s'enduia cada dia més vilatans. Per salvar-se alguns decidiren fugir a altres poblacions on encara no havia arribat la Pesta. Una dona, decidí fugir a Llagostera, i a mig camí es trobà un home descalç. Aquell li digué que no fugís de Tossa, que retornés i que cerqués a l'escala del campanar l'estampa d'un sant. Després calia que matés un xai i que en pengés la pell de la torre més alta, i quan aquesta comencés a quedar negra, seguir a peu en la direcció del costat que havia ennegrit fins a trobar la primera capella del sant de l'estampa que trobaria.

Emocionada per l'afecte, la tendresa i la confiança que aquell home desprenia, la dona féu pas per pas el que li havia dit. Tornà a Tossa i en l'escala del campanar trobà l'estampa de Sant Sebastià, imatge en què reconegué el mateix home que havia trobat al camí. Encara amb més convicció, va penjar la pell d'un xai de la Torre d'en Joanàs i seguí el camí a peu fins a la primera capella de Sant Sebastià que trobà en aquella direcció, l'ermita de Sant Sebastià de Santa Coloma de Farners. Els vilatans de Tossa hi anaren i poc després l'epidèmia desaparegué. Degut a l'agraïment del poble a Sant Sebastià, es féu un jurament: "Cada any, els dies 20 i 21 de gener, en agraïment a la curació miraculosa, el poble de Tossa anirà en pelegrinatge fins a l'ermita de Sant Sebastià a Santa Coloma".

I així fou com nasqué la tradició que ha arribat als nostres dies, cada 20 i 21 de Gener es compleix el vot per agrair a Sant Sebastià la salvació de Tossa de la Pesta Negra. Amb el compliment de la tradició al llarg dels anys, aquesta es consolidà i es demanà autorització eclesiàstica per què un sol home en representació de tot el poble pogués complir el vot, amb aquells que el volguessin acompanyar.

I així ha perdurat viva la tradició, complint-se el vot cada any des de llavors. Només hi ha hagut anys molt excepcionals en les que el pelegrí no va poder arribar a Santa Coloma, el 1811 durant la Guerra del Francès i el 1855 per una nevada molt forta que impedí seguir el camí. En aquelles ocasions el pelegrí seguí el camí fins a Sant Benet i retornà. Aquesta situació es repetí durant la Guerra Civil els anys 1937, 1938 i 1939.

Enguany, però, ja fa dos anys que la tradició es compleix tot i les peripècies que succeeixen. El 2020, quan el Pare Pelegrí Francesc Xavier Almendros Delgado començà el camí des de Tossa l'acompanyaven 736 persones, però a causa de la borrasca Glòria la trajectòria es complicà. Es complí el vot arribant a Santa Coloma tot i les inclemències del temps, però la tornada l'hagueren de fer el Pare Pelegrí amb només 5 acompanyants i escoltats pels Mossos d'Esquadra. A més, el camí fou modificat.

Aquest 2021, encara ha sigut més complicat per la situació pandèmica causada per la Covid-19. Tot i les restriccions i impediments a causa de la Pandèmia s'ha complert el vot, amb el pelegrinatge del **Pare Pelegrí Jaume Gotarra Baltrons**. Aquest fou acompanyat per tan sols 5 persones: Dídac Gotarra Coronado (fill del Pare Pelegrí), Jordi Gotarra Baltrons (germà del Pare Pelegrí), Jordi Ribas Ortiz "Piu" (Servei del Pelegrí), Josep Santané Ribas (Servei del Pelegrí), Joan Antoni Hervías Chiroso (Servei del Pelegrí) i Josep Martin Tort "Pitu" (amb el cotxe de suport del Servei del Pelegrí).

I encara que només hagin estat 6 persones en total les que s'han desplaçat des de Tossa a Santa Coloma, respectant les mesures de seguretat (distància i mascareta) el Proci-cat va prohibir el pelegrinatge per trencar el confinament municipal. Quan tot i les prohibicions seguiren amb el pelegrinatge, quan passaven de Vidreres a Sils se'ls hi va aixecar una acta. L'endemà de tornada, se'ls hi aixecà de nou al mateix punt de l'itinerari.

A banda de l'expedient que s'ha obert al Pare Pelegrí i a tots els seus acompanyants, aquest any per adaptar-se a la situació també s'ha modificat la tradició per tal d'adaptar-la a la situació. D'entrada, el síndic comunicà a Jaume Gotarra que seria el Pare Pelegrí d'enguany el mes d'octubre, amb molta anterioritat per precaució i prudència degut al context d'incertesa que estem vivint. El Síndic Joan Antoni Hervías explica com va viure el moment en què digué a Jaume Gotarra que seria el Pare Pelegrí: "El primer que em va marcar d'aquest pelegrí va ser la fermesa, la convicció i la serenitat amb a qual en Jaume acceptà complir el vot del poble". El Pare Pelegrí, en Jaume Gotarra ho

descriu així: Des del primer moment que vaig saber que em tocava ser el Pare Pelegrí d'enguany, vaig experimentar un cúmul de sensacions que crec que només qui és tossenc i es troba en aquesta mateixa situació pot arribar a sentir. Una barreja entre il·lusió, neguit, alegria, nervis que segons s'acostaven les dates anaven augmentant." "Fins que no vaig arribar a l'altura de Can Garriga no vaig ser conscient del que estava fent, de quin era el meu paper."

UN PELEGRINATGE EXCEPCIONAL

No només ha estat excepcional per la situació de la pandèmia sinó per l'experiència única que han viscut el Pare Pelegrí i els seus acompanyants. En Joan Antoni Hervías el descriu com un pelegrinatge marcat pel silenci, el respecte, el neguit, la preocupació, però sobretot per la convicció. "Dúiem el pes del vot de tot el poble a sobre i l'havíem de complir". Amb això, cal mencionar que en tot moment es demanà a les persones que volien acompanyar al Pare Pelegrí, que no ho fessin, i durant tot el camí es seguí el protocol de sanitat. També es modificà l'itinerari per evitar les aglomeracions de persones a l'arribada a Santa Coloma. El mateix Pare Pelegrí ho afirma: "El camí tant d'anada com de tornada va ser molt respectuós, complint amb les mesures sanitàries i la distància de seguretat." Tanmateix admet que el no-compliment de la prohibició del pelegrí fou des de la convicció més absoluta: "En tot moment vaig ser plenament conscient i responsable de què feia i el perquè ho feia. Era la meva obligació, el meu deure i el més important, el vot de tot un poble." "Sempre em pregunten que com em sentia o com em sento i, si et sóc sincer, la resposta és que el que sento és indescriptible, no ho puc explicar amb paraules, però el que si et puc dir que sento és orgull. Estic orgullós d'haver sigut el Pare pelegrí d'enguany, d'haver complert amb el vot, i si tornés enrere tornaria a dir que sí, una vegada i una altra. Avui dia em segueixo emocionant quan ho recordo."

UNA PROCESSÓ MÉS SENTIDA QUE MAI

L'arribada al poble del Pare Pelegrí, acompanyat dels que l'han seguit i essent rebut per tot el poble és sens dubte un dels moments més emocionants de la tradició. El Pelegrí tradicionalment és rebut a l'entrada del poble i se l'acompanya fins a la capella des Socors, on es confirma el compliment del vot. Seguidament es canta la cançó dels pelegrins i comença la processó. El Pare Pelegrí ho descriu com un moment inoblidable i ple d'emocions: "Hi ha moment que sempre recordaré i que m'emporto al cor, l'arribada a Tossa. Al carrer Puig Gros hi havia una família amb ses atxes esperant-nos. Totes les emocions guardades van sortir en aquell moment". "Hi ha moments que per tots els tossencs són especials com el moment en què el síndic afirma que s'ha complert el vot i sona la cançó... Encara se'm posen els pèls de punta i em cau la llàgrima quan ho recordo. La processó, per mi és la més maca de les que viscut."

ORGULLOSAMENT [IR]RESPONSABLES

No han estat uns anys fàcils per la tradició, no només pels successos que en dificulten el compliment sinó també per la incomprensió que s'ha rebut des de l'exterior. L'acció de trencar el confinament municipal per mantenir una tradició que es compleix des de fa sis centúries sembla haver portat a debat fins on ha d'arribar el límit de les restriccions pel que fa a la preservació, el respecte i el compliment de tradicions com és el Pelegrinatge de Tossa de Mar.

Des del poble s'ha manifestat reiteradament l'orgull amb el que celebren el compliment del vot. L'empresa local BdB (Blau de Blaus) ha realitzat samarretes amb l'eslògan "Orgullosament [Ir]responsables", frase que emmarca el sentiment de tots els tossencs i del mateix Pare Pelegrí: "Estic orgullós d'haver sigut el pare pelegrí, de fer el que vaig fer i, sobretot, de ser de Tossa." ■

Fragment de la cançó dels pelegrins, s'entona quan s'anuncia des de la Capella des Socors "S'ha complert el Vot". Aquesta es va compondre el 1935, amb lletra de Manuel Vilà i Dalmau i música posterior de Francesc Civil i Castellví.

Ja s'ha complert el vot dels avis i han perfumat tots els camins les oracions dels nostres llavis i els sofriments dels pelegrins.

Per renovar la prometença, servir la fe i les tradicions, Tossa obre el cor i alça la pensa, Tossa és per sobre tots els mons.

Pel mig de camps i de boscuries, de fred i vent, i de perills, complim el vot fa cinc centúries i el compliran els nostres fills.

[...]

Blanes promou el reciclatge bescanviant envasos per vals de descompte

Pol Ginesta
Redactor

Nou mitjà per contribuir al reciclatge. Es tracta d'una iniciativa promoguda per l'Associació de Marxants de Comarques Gironines, conjuntament amb l'Àrea de Residus i Neteja de l'Ajuntament de Blanes, que ha col·laborat activament en la seva organització. La suma d'esforços ha fet possible la posada en marxa d'una nova iniciativa a partir d'aquest febrer.

Campanya de Retorn d'Envasos per Vals de Descompte del Mercat

L'experiència consisteix en què cada dilluns al matí, coincidint amb el popular Mercat dels Teixits de Blanes que s'instal·la al Passeig de Mar, es col·locarà un remolc amb una màquina de retorn d'envasos en la confluència del passeig amb el Carrer Ample. Qualsevol persona podrà portar els seus envasos, brics, llaunes de beguda i de conserva, ampolles i recipients de plàstic, fins a un màxim de 15 envasos per persona i dia.

Els envasos s'introdueixen a la màquina de reciclatge, que compta amb un responsable del seu funcionament, i per cada envàs es retornen 0'05 €, de manera que es podrà percebre fins a un màxim de 0'75€ per persona i dia, retornats a través d'un val de compra. Aquest tiquet es pot bescanviar comprant en qualsevol de les parades del Mercat dels Teixits de Blanes.

Posteriorment, l'Associació de Marxants de Comarques Gironines retornarà en diners els imports de tots els vals que els donin els paradistes, que així recuperaran les quantitats que hagin descomptat en la venda dels productes. D'aquesta manera, tothom acaba guanyant: a l'hora que es premia el reciclatge dels envasos de plàstic i llaunes, també es promou la compra al Mercat dels Teixits de Blanes.

La màquina de reciclatge estarà instal·lada cada dilluns al matí, coincidint amb el Mercat dels Teixits, fins a mitjans del proper mes de març. Tanmateix, s'ha avançat la idea que també es faci arribar l'experiència en algun dels centres educatius del municipi traslladant-la allí, així com fent difusió a les escoles perquè baixin a utilitzar-la coincidint amb la seva estada a Blanes. ■

Can Gallet és una de les millors mostres arquitectòniques del llegat que van deixar els *americanos* a Blanes.

Els *americanos* o *indians* eren les persones que havien emigrat a Amèrica de joves i al cap dels anys tornaven als seus llocs d'origen més o menys enriquits, havent assolit un cert ascens econòmic i social.

La presència al barri de sa Carbonera de cases d'*americanos* és reduïda a uns pocs testimonis, però que són dels més significatius que han quedat a Blanes. Can Gallet, can Nonell o can Girbau són alguns dels immobles salvats de la febre per la construcció vertical. Si encara es conserven és gràcies a l'esforç i a l'estima de molts dels seus propietaris. El mateix poden dir d'algunes pensions i hotels del barri, que eren tan nombrosos unes dècades enrere i que ara gairebé han desaparegut. El magnífic Hotel Mediterrani amb el seu jardí amb palmeres, bancs de ceràmica i una font central del conegut enginyer Boïgas, estava emplaçat a l'antiga residència de l'acabat *americano* Josep Guardiola (després propietat de la seva vídua, Doña

Rosario Segimón, i del seu espòs Pere Milà i Camps, els amos de "la Pedrera" projectada per Gaudí, a Barcelona). Fa molts anys que aquest immoble s'ha transformat en un bloc de pisos. El mateix podem dir dels hotels, com el Bitácora, el San Francisco, el Sant Antoni...

Els *americanos* o *indians* eren les persones que havien emigrat a Amèrica de joves i al cap dels anys tornaven als seus llocs d'origen més o menys enriquits, havent assolit un cert ascens econòmic i social. Durant el s. XIX varen emigrar a Amèrica gairebé dos mil blanencs, sobretot entre 1839 i 1862. La gran majoria es dirigiren a Cuba, sobretot a l'Havana, i Puerto Rico. Can Gallet és una de les millors mostres arquitectòniques del llegat que van deixar els *americanos* a Blanes. El nombre de blanencs que van haver d'emigrar a Amèrica durant el segle XIX és força elevat, com així ens ho demostren estudis d'investigació recents. Gairebé totes les famílies del poble tenien algun parent treballant a les colònies espanyoles, sobretot a l'illa de Cuba, però a l'actualitat també trobem a descendents de blanencs escampats per molts països llatinoamericans: Puerto Rico, Argentina, Uruguai, Colòmbia, Veneçuela, Mèxic, Brasil, Xile... Malauradament no tots els blanencs que van emigrar van poder tornar, tampoc tots els que tornaven ho feien rics. Els que arribaven al poble amb una gran fortuna eren els anomenats *americanos* o *indianos*, com també se'ls denomina en d'altres contrades.

«Bonaventura Puig es va fer ric a l'Havana i va tornar a Blanes el 1895 amb una esposa cubana i una renda diària d'un duro»

«La façana principal de can Gallet, amb les inicials del propietari a la cornisa superior de l'immoble i un escut sobre la porta amb els símbols del déu Mercuri, el déu romà del comerç, és una clara mostra del destacat treball decoratiu d'aquesta casa»

Bonaventura Puig i Torrent, conegut amb el motiu de Gallet, fou un d'aquests *americanos*, potser un dels més rics juntament amb en Vicenç Coma i Ferrer, el pare del popular escriptor Vicenç Coma i Soley, que es passejava per Blanes lluint la típica vestimenta dels *americanos*, amb barret panameny i bastó. El senyor Puig es va fer construir aquesta magnífica casa del carrer de l'Esperança al tornar de l'Havana, on va regentar l'establiment conegut com el "Cafè de La Marina". Bonaventura Puig va néixer a Blanes el dia 17 de març de 1860 però passà bona part de la seva joventut a Cuba, junt amb els seus pares, i on va obrir aquest pròsper negoci. L'any 1895 tornà a Blanes a bord del vapor J. Jover i Serra. A Cuba hi havien nascut els seus tres primers fills, fruit del matrimoni amb una cubana d'origen aragonès. Al morir la seva primera esposa contraurà de nou matrimoni amb Anita Costas Gil, amb qui tindrà 4 fills més: Anita, Rogeli, Carme i Esperança.

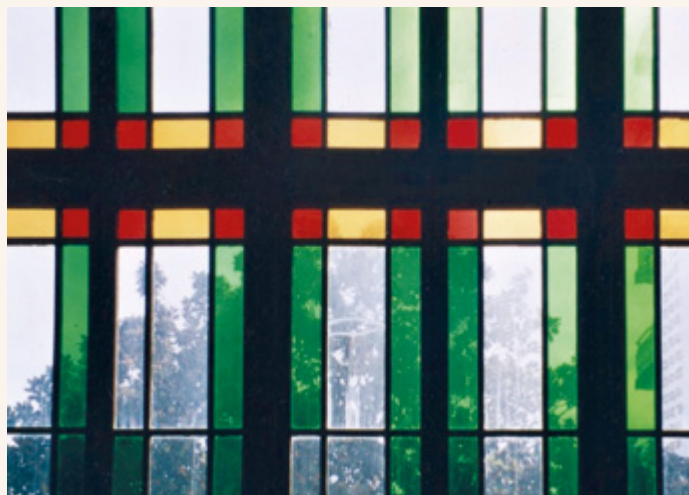
La façana principal de can Gallet, amb les inicials del propietari a la cornisa superior de l'immoble i un escut sobre la porta amb els símbols del déu Mercuri, el déu romà del comerç, és una clara mostra del destacat treball decoratiu d'aquesta casa. El seu interior encara és més sorprenent, ja que presenta una fabulosa decoració i està replet de rics ornaments. Certament, alhora de construir aquesta mansió ho van fer pensant en tots els detalls, a cadascuna de les habitacions hi trobem quelcom d'especial. Els esgrafiats, algunes peces del mobiliari original, les motlures i estucats

pintats dels sostres, les vidrieres de colors a la galeria, les rajoles... fan de cada estança una mostra d'opulència i ens ajuden a entendre millor l'alt nivell de vida que van assolir les famílies enriquides en els negocis d'ultramar. Can Gallet ja fa anys que està deshabitat i cada dia que passa s'està degradant més. Aquest bell immoble —que per salvar-lo d'una segura desaparició la família optà per afegir-hi dos pisos i va tenir habitacions de lloguer— s'ha convertit en un dels darrers testimonis d'aquest ric període històric. Està inclòs en l'inventari del patrimoni arquitectònic protegit i fa anys que està en venda.

Bonaventura Puig fou alcalde de Blanes l'any 1898. El seu fill Rogeli també ho va ser en el difícil període de 1939 a 1944. Ben segur que el pati de casa seva conserva moltes històries familiars encara per descobrir. El seu porxo cara al mar i l'escala que condueix al jardí han sigut testimonis privilegiats de moltes festes i reunions, moltes d'elles familiars però també d'institucionals, fotografies històriques (fins i tot alguna portada de disc) o s'hi ha gravat algun curtmetratge. Des del pati s'accedeix al soterrani, on hi ha uns grans safareigs on s'hi rentava la roba, i també hi ha un camí de sorra que condueix fins a l'artística porta de ferro que dóna al passeig de Mar. Al pati hi trobem unes impressionants magnòlies que proporcionen una agradable ombra durant els calorosos dies d'estiu. Recordo amb enyorança les tardes d'estiu que hi vam passar, acompanyats de la senyora Fefi, vídua de Puig, que sempre tenia a punt alguna història per explicar. ■

1. Bonaventura Puig i Anita Costas.
2. Façana Can Gallet.
3. Vitralls de la galeria.
4. Detall del sostre.
5. Habitacions de Can Gallet des del jardí.
6. Escales del pati.

Amb el suport de Ceigrup Blanes. Si voleu veure més immobles singulars, visiteu www.ceigrupblanes.com

Ceigrup
Blanes

Anselm Clavé 5, baixos · 17300 BLANES (G)
Tel. 972 35 80 70 · realestate@ceigrupblanes.com

Advocats
Assessoria
Serveis immobiliaris

Jordi Bohigas Maynegre
Historiador

Palau del Parlament
de Catalunya

40 anys de Parlament restaurat

Aquest 2020 s'han commemorat els 40 anys de la restitució del Parlament de Catalunya, abolit per la dictadura franquista i restaurat per l'Estatut d'Autonomia de 1979

El Parlament de Catalunya és l'assemblea legislativa unicameral de que es dota l'autonomia catalana [...]

Quan s'iniciaren les sessions, el 10 d'abril de 1980, feia gairebé 5 anys de la mort del dictador Franco. Com a emplaçament de la institució s'escollí el mateix palau que ho havia estat durant l'etapa republicana: l'edifici de l'antic arsenal de la Ciutadella filipista, que calgué remodelar ja que durant el franquisme romangué tancat. Abans, havia estat la seu del Museu Municipal d'Art. L'any 1980 s'hagueren de col·locar bancs a l'espai entre les llotges per encabir els cinquanta membres més de què constava el Parlament restaurat, fins a arribar el 135 actuals. Més endavant, l'any 1986 es completaria la reforma convertint aquests bancs en butaques i limitant l'espai de les llotges d'autoritats i personalitats.

El Parlament de Catalunya és l'assemblea legislativa unicameral de que es dota l'autonomia catalana, que anomenem Generalitat, en virtut de la Constitució i l'Estatut. La Generalitat es conforma de tres institucions principals: el Parlament, el President i el Consell Executiu. Cadascuna d'elles es relaciona intrínsecament: el Parlament té, a banda d'una funció legislativa dins el marc constitucional espanyol, la important funció d'elegir, en la sessió d'investidura, el President de la Generalitat i, aquest al seu torn ho fa amb el seu consell executiu, del qual emana tota l'administració. A banda, també aprova els pressupostos, impulsa i controla l'acció política i de govern.

Les primeres eleccions autonòmiques de la democràcia postfranquista se celebraren el 20 de març de 1980, en les quals s'escolliren els primers diputats que ocuparen els 135 escons del Parlament. Per primera vegada en unes eleccions al Parlament les dones van poder ser electores i elegibles, i vuit dones van ocupar els escons de l'hemicicle. Amb els anys, aquesta representació ha anat creixent fins a les 59 diputades actuals, el 44% dels

escons de la cambra, encara que sigui amb l'ajuda del principi de paritat que regeixen els comicis a Espanya. En totes les èpoques, la republicana i la monàrquica-borbònica actual, el marc electoral de les eleccions ha estat sempre –per absència d'una llei pròpia– el de la província. Així, el conjunt dels diputats elegits en les 4 províncies dites catalanes conformen els 135 escons de l'hemicicle, un número que s'ha mantingut invariable malgrat el constant creixement total de la població.

Aquelles primeres eleccions donaren la victòria a la coalició CiU, liderada per Jordi Pujol, que necessità el suport de UCD i ERC per governar. El pacte d'investidura significà la cessió de la presidència del parlament al candidat d'ERC, el MHP Heribert Barrera i Costa. A partir de la primera majoria absoluta de Pujol (1984), la presidència del Parlament va recaure en un diputat d'UDC, el soci de coalició, en funció del repartiment intern del poder. Miquel Coll i Alentorn ho va ser en la 2a legislatura (1984-1988), seguit de Joaquim Xicoy i Bassegoda en la III i IV (1988-1995). La pèrdua de majoria absoluta, el 1995, de Jordi Pujol va portar a investir com a president del Parlament al dirigent històric dels socialistes catalans, Joan Raventós i Carner, que ho va ser durant la V legislatura. Tot seguit, els pactes de governabilitat de CiU amb el PP van fer tornar a la presidència del Parlament a un democristià, Joan Rigol i Roig (1999-2003), durant la darrera legislatura de Pujol com a president de la Generalitat. El succeïren dos tripartits (PSC-ERC i ICV), el primer encapçalat per Pasqual Maragall i el segon per José Montilla, que dugueren a presidència del Parlament el candidat d'ERC, Ernest Benach i Pascual (2003-2010).

Les eleccions de finals de 2010 es van dur en un clima de crisi econòmica i amb el denominat Procés d'independència ja engegat, la qual

ELECCIONS
14-F

Senyal de la Generalitat de Catalunya

La institució del Parlament afronta el futur amb una important crisi d'identitat [...]

Hemicicle del Parlament

cosa va dur altra vegada a CiU al govern de la Generalitat i el retorn de la presidència de la Cambra a Unió, en la persona de la primera dona que ocuparia aquesta magistratura: Núria de Gispert i Català. De Gispert seria presidenta del Parlament durant les curtes IX i X legislatures (2010-2015) que comportà, entre altres coses, la dissolució de la Federació de CiU i la convocatòria de noves eleccions plebiscitàries el setembre de 2015. Els comicis, que dugueren la victòria de la coalició sobiranista *Junts pel Sí*, acceleraren el ritme del Procés, el qual convertí el Parlament en un lloc neuràlgic de debat i discussió a l'entorn de la independència de Catalunya, i amb la consolidació del partit unionista *Ciudadanos*, que superaria al PP en agressivitat anticatalanista. En aquell moment, Felip VI trencà el costum reial de rebre el president del Parlament un cop escollit nou President de la Generalitat, per signar el decret de nomenament.

Amb la victòria electoral de *Junts pel Sí* (CDC i ERC) la presidència del Parlament va recaure en una activista, propera a ERC, la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana Carme Forcadell i Lluís. Forcadell hagué de viure en primera persona el clima de crispació que generà la XI legislatura, sobretot amb l'aprovació, el setembre de 2017, de les lleis de desconexió i la realització del Referèndum Unilateral d'Independència, que comportà el final de la legislatura i l'empresonament, si no exili, de diferents membres de la mesa i del govern català al llarg d'octubre i novembre d'aquell mateix any.

L'«actual» legislatura va començar per una convocatòria d'eleccions del president del govern espanyol i s'ha acabat, també per primera vegada en la història del Parlament, per decisió no d'un President de la Generalitat, sinó com a conseqüència col·lateral de la decisió d'un jutge d'inhabilitar el president, Quim Torra. El Parlament ha estat l'escenari de discussió i de debat de lleis i altres temes de l'actualitat política, social, econòmica i cultural de cada moment durant aquests ja gairebé 41 anys de vida. S'hi han aprovat lleis substancials, com ara la de creació de TV3 i la de sanitat (1983), la de Políti-

ca Lingüística (1998), les importants lleis d'ordenació territorial (1983 i 1995), Municipal (2003) i d'urbanisme (2010), la Llei d'Educació (2009) i tantes altres com les de serveis socials (2007), drets de les dones (2008) o del dret de renda garantida de ciutadania (2017). També s'han produït llargues discussions –i a voltes estèrils–, com ara el del nou Estatut, aprovat el 2006 i laminat pocs anys més tard pel Tribunal Constitucional. Cal dir que en els últims deu anys, unes 32 lleis de la Generalitat han estat derogades o bé estan en procés de revisió pel citat Tribunal.

La XII legislatura ha estat, també, la que més canvis de diputats de la història hi ha hagut: 37 dels 135 parlamentaris que van iniciar el mandat el gener del 2018 no l'han acabat. Entre altres raons, per la suspensió dels diputats presos per part del Tribunal Suprem, la qual cosa també va obrir una esquerda entre JxCat (l'espai postconvergent) i ERC, que va significar la no renovació dels seus seients. L'«independentisme» va perdre la majoria al Parlament i no la va recuperar fins al maig del 2019, quan els presos polítics Josep Rull, Jordi Turull, Raül Romeva i també Jordi Sánchez i Oriol Junqueras van ser substituïts un cop escollits diputats al Congrés i al Senat. En el cas de l'expresident Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín, a l'exili, la substitució no es va fer fins al gener del 2020, ja com a eurodiputats.

L'autèntic *Tsunami* de la política catalana ha acabat sent, doncs, el mal anomenat *Procés*, que ha esdevingut l'eina no per fer la independència sinó a través de la qual els dos partits dits sobiranistes han dissimulat la seva pugna fratricida per l'hegemonia dins la política autonòmica. La institució del Parlament afronta el futur, doncs, amb una important crisi d'identitat, fruit d'un clima de polarització entre sobiranistes i unionistes, de reconfiguració de l'espai sobiranista i de legitimitat d'una institució autonòmica en el marc d'un moment polític caracteritzat per la involució autonòmica i la necessitat d'implantar el resultat inapel·lable del referèndum de l'1 d'Octubre de 2017. ■

He seleccionat, per entrevistar, quatre candidats de la Costa Brava Sud que van entre els sis primers a les llistes de diferents formacions polítiques per les properes eleccions del 14-F al Parlament de Catalunya. Lluís Amat, editor.

CANDIDATS

ELECCIONS
14-F

M. Antònia Batlle Andreu
Empresaria del sector turístic
Lloret, 1973

JUNTS

Cinquena a la llista per
la demarcació de Girona

Atesa la crisi econòmica causada per la pandèmia de la Covid-19, ara sí caldria encarar un aprimament de l'administració per a fer-la menys costosa i més àgil? Com hauria de portar-se a terme? En què consistiria?

Sense una bona administració pública un país no pot aspirar al benestar de la seva ciutadania, per tant tenim clar que l'administració pública ha d'estar en constant procés de millora i de modernització.

No entenem que aquest canvi vagi per un aprimament d'aquesta, sinó que s'ha de transformar fent una redistribució diligent.

Cal dir que la transformació de qualsevol administració és complexa, però s'ha d'apostar per una administració més eficient, més formada, digitalitzada i menys burocràtica, aconseguint així una administració més efectiva.

Necessitem unes noves formes de gestió adaptades a les necessitats canviants, amb lideratge i voluntat de servei, essent la digitalització el principal motor d'aquest canvi permetent abordar amb solvència la imprescindible simplificació administrativa, fent que el ciutadà se senti ben atès i acompanyat en els processos que ara mateix la fan massa distant i generadora de traves des del punt de vista del ciutadà.

Cal tenir present que aquesta digitalització s'ha d'acompanyar d'una política de ciberseguretat per protegir la ciutadania, les empreses i les institucions, esdevenint un país cibersegur.

L'ús social de la llengua catalana recula any rere any. Quines mesures proposeu per a revertir aquesta tendència, si és que aquest és un objectiu del vostre partit?

La llengua es concep com l'element vertebrador del caràcter nacional de Catalunya i de la cohesió social; essent juntament amb la cultura, la base de la riquesa d'un país; matar-la és un error molt gran, és ofegar el creixement del país i no ho podem permetre.

1. Reactivar l'economia impulsant les petites i mitjanes empreses, el comerç, l'hostaleria i el turisme. En aquest àmbit cal incidir-hi força ja que són sectors molt afectats per la recent crisi, i cal reactivar-los. No hem d'oblidar que el turisme és un motor econòmic important dins la nostra província.
2. Defensar l'ocupació juve-nil amb un pla de xoc actiu, i promoure l'habitatge de lloguer assequible per a joves.
3. Garantir l'arribada de la fibra òptica i la cobertura 5G.
4. Protegir i reforçar el sistema sanitari i els seus professionals.
5. Augmentar i mantenir una atenció a la gent gran de qualitat ja sigui a casa o en centres residencials.
6. Ampliar l'atenció social per eradicar la pobresa.
7. Eliminar els mòduls prefabricats als centres educatius.
8. Promoure el desdoblament de l'N2 nord i la R3.
9. Exigir inversions per a l'aeroport de Girona Costa-Brava i la connexió amb el baixador del tren de gran velocitat.
10. Desenvolupar el potencial del Port de Palamós com a port internacional.
11. Executar la construcció de la C-32 i la variant d'Olot.
12. Vetllar pel compliment de la disminució de cabals del Ter cap a l'àrea metropolitana.
13. Treballar per evitar les ocupacions delictives que es produeixen a molts municipis de la nostra demarcació.
14. Augmentar el nombre d'agents de Mossos d'Esquadra a les comarques gironines.

La llengua catalana és l'element més clar del reconeixement de Catalunya com a nació, i ha de ser un element integrador per als que viuen i treballen i se senten catalans, així com també ha de ser una eina útil per a la promoció laboral i social dels ciutadans.

El català ha de ser la llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament. El model d'escola catalana és un model d'èxit i continuarem apostant per ell, ja que l'aprenentatge és la base, i és essencial per mantenir viva la llengua.

També ha de ser la llengua de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, tal i com ho recullen els principis fundacionals de la llei que actualment regeix la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Els mitjans de comunicació públics han de ser l'element tractor de l'espai comunicatiu i audiovisual català que ha de "difondre i promocionar la llengua catalana".

És fonamental i bàsica, l'actitut, per tant, considero com a ciutadana, que per una banda els ciutadans hem de tenir clar que el català es defensa parlant-lo, i aquesta és la nostra primera fita des del carrer; per altre banda, el govern ha de posar les polítiques i les eines per protegir la llengua i fomentar-la, ja que forma part de la nostra identitat com a nació, és l'essència de la nostra cultura. Tots som responsables de la cura de la nostra llengua: l'administració i els ciutadans.

Tenim uns poders polítics constituïts, que treballen perquè la nostra no sigui una llengua normal, tenim un estat en contra de la nostra llengua i per això volem un estat independent, per protegir-la. Ens comprometem a fer el nostre camí, respectant totes les llengües que hi ha al nostre país, ja que això ens enriqueix com a poble, i treballarem fermament per l'ús normal i universal de la nostra llengua, fent també que el català estigui present al món.

Quina hauria d'ésser, en l'àmbit general del país, la principal prioritat del govern que sigui elegit el 14-F?

La nostra prioritat com a govern, en aquest moment en què vivim amb una crisi sanitària, econòmica, social i democràtica, és la reactivació econòmica. Haurem de fer front amb un pla de xoc eficaç a aquesta quàdruple crisi.

Hem d'estar al costat de les persones que ho estan passant malament, de les empreses i els emprenedors, tant necessaris per reactivar aquesta economia.

Cal prendre mesures, reaccionar des del punt de vista sanitari, social i econòmic a curt i mig termini.

Hem de reactivar Catalunya amb mesures valentes, amb especial atenció a aquells sectors més afectats i les persones més vulnerables. Hem de treballar conjuntament amb els agents

«La llengua es concep com l'element vertebrador del caràcter nacional de Catalunya i de la cohesió social; essent juntament amb la cultura, la base de la riquesa d'un país»

implicats per recuperar el teixit econòmic, social, cultural i esportiu; salvaguardar els llocs de treball i tornar a ser font de riquesa i oportunitats.

I per tot això volem la independència, perquè volem un govern fort, per gestionar bé la crisi mentre avancem decidits cap a un estat propi, amb eines d'estat. Tal i com deia Muriel Casals, "Tenim un estat que per poder-lo mantenir com estat del benestar, primer ens cal un estat propi".

Volem fer el millor país, fer front a l'emergència climàtica, fer un país d'oportunitats, fer possible que la cultura estigui al centre de les nostres vides, prioritzant el benestar social i la igualtat.

La sortida de la crisi per tant és la nostra prioritat i, alhora, pot ser la nostra oportunitat per transformar el país, per construir la república catalana.

Quines creieu que són les reivindicacions principals d'àmbit gironí que haurien d'ésser ateses pel pròxim govern de la Generalitat?

Durant aquestes setmanes estem trepitjant el territori i veient quines són les necessitats i les demandes, moltes d'elles reivindicades de fa temps i altres agreujades per la pandèmia. (Veure llista adjunta de reivindicacions que destaquem)

Com valoraríeu en un mot l'acció del govern de l'Estat pel que fa a la pandèmia.

L'acció considero que ha estat nefasta, apàtica i gens proactiva, tant pel que fa a la gestió sanitària com pel que fa a la gestió de la crisi.

Com valoraríeu, en un mot, l'acció del govern de la Generalitat pel que fa a la pandèmia.

Millorable. ■

Jaume Dulsat i Rodríguez

alcalde de Lloret
Lloret, 1980

PDeCAT

Primer a la llista per la demarcació de Girona

ELECCIONS
14-F

Atesa la crisi econòmica causada per la pandèmia de la Covid-19, ara sí caldria encarar un aprimament de l'administració per a fer-la menys costosa i més àgil? Com hauria de portar-se a terme? En què consistiria?

De tota crisi se n'ha d'aprendre, però no considero que la pandèmia de la COVID-19 hagi de servir per reduir l'administració pública. Hem tingut a grans professionals que durant l'últim any han estat al capdavant de la resposta diària d'aquesta pandèmia: metges, sanitaris, policies, mestres, etc.

Ara bé, si hi ha alguna cosa que ens hem après d'aquesta pandèmia és en la necessitat de digitalitzar al màxim els serveis públics del país perquè la ciutadania pugui tenir al seu abast una resposta àgil davant les seves necessitats. Ens cal un sector públic plenament digitalitzat per reduir la burocràcia apropant l'administració als ciutadans, dins d'un model més obert, més transparent i més compromesa amb la rendició de comptes cap als ciutadans.

L'ús social de la llengua catalana recula any rere any. Quines mesures proposeu per a revertir aquesta tendència, si és que aquest és un objectiu del vostre partit?

En la llengua pivoten tots els nostres drets culturals, la identitat cultural de la nostra comunitat nacional, com a hereus d'una terra que s'obre al món amb una llengua pròpia. Ens comprometem a incentivar-la, a promoure-la i a preservar-la per damunt de tot mentre no tinguem les eines d'Estat necessàries que assegurin la seva preservació, pervivència i normalització.

A més, hem d'assegurar que el català sigui la veritable llengua vehicular i d'educació a tots els nivells i graus escolars: de l'ensenyament infantil, primari, secundari i professional fins als estudis universitaris.

Quina hauria d'ésser, en l'àmbit general del país, la principal prioritat del govern que sigui elegit el 14-F?

Des del PDeCAT creiem que la principal prioritat del pròxim govern de la Generalitat de Catalunya ha de ser una millor gestió de la pandèmia i assegurar la reactivació de l'economia del país. Hem de ser capaços de gestionar el present, des de la perspectiva política, social i econòmica, i ambicionar un futur de país pròsper, democràtic i amb alt nivell de benestar. Creiem en una Catalunya independent, però l'estratègia no pot ser la mateixa de la passada legislatura.

Quines creieu que són les reivindicacions principals d'àmbit gironí que haurien d'ésser ateses pel pròxim govern de la Generalitat?

Durant aquesta etapa postpandèmica ens caldrà un govern que estigui al costat de les empreses gironines, especialment les del sector primari i serveis (ramaderia, agricultura i pesca; i turístiques, comerços i de restauració), per destinar-hi ajudes directes que assegurin la seva viabilitat actual i la continuïtat de l'activitat d'empresaris, autònoms i treballadors i, en especial, el benestar de les famílies que hi ha al darrere.

També hem d'abordar les ocupacions il·legals d'habitatges a les comarques gironines, impulsant polítiques públiques que facin compatible el dret a la propietat privada amb l'accés a l'habitatge digne d'aquells col·lectius més vulnerables.

I finalment les comarques gironines necessiten un increment de la inversió en infraestructures (viàries i ferroviàries) i estendre la xarxa de fibra òptica al conjunt de la demarcació.

Com valoraríeu en un mot l'acció del govern de l'Estat pel que fa a la pandèmia.

Improvisació. A Madrid hem tingut un govern que ha volgut assumir la gestió d'una pandèmia global a través d'un Ministeri de Sanitat que ni tenia les competències, ni el personal i recursos necessaris per fer-hi front.

Com valoraríeu, en un mot, l'acció del govern de la Generalitat pel que fa a la pandèmia.

Desgovern. En l'últim any, i en especial els darrers mesos, s'ha mostrat com hem tingut un govern de la Generalitat incapaç de donar una resposta clara a la tercera onada de la COVID-19 i a un pla de vacunació eficaç per sortir d'aquesta crisi. ■

«Ens cal un sector públic plenament digitalitzat per reduir la burocràcia apropant l'administració als ciutadans [...]»

Jordi Hernández i Martínez
Eduador a la Unitat Escolar
compartida de Blanes
Blanes, 1979

PSC
Sisè a la llista per la
demarcació de Girona

ELECCIONS
14-F

«S'ha de generar estabilitat i governar fugint de qualsevol activisme»

Atesa la crisi econòmica causada per la pandèmia de la Covid-19, ara sí caldria encarar un aprimament de l'administració per a fer-la menys costosa i més àgil? Com hauria de portar-se a terme? En què consistiria?

Bona pregunta. Pensem que el què cal, sobretot, és ser eficaç. Està clar que l'administració pública és el millor instrument per a la transformació social i per assolir el model de societat més igualitària i més justa a la qual aspirem. Dit això no cal aprimar l'administració sinó trobar mecanismes que la facin més eficient.

Hem de reduir els dèficits democràtics existents amb l'establiment de garanties i seguretats per a la ciutadania en la seva relació amb l'Administració; centrant la nostra actuació en la gestió eficient i l'abordatge dels problemes reals de la societat catalana.

L'ús social de la llengua catalana reula any rere any. Quines mesures proposeu per a revertir aquesta tendència, si és que aquest és un objectiu del vostre partit?

La nostra posició és solida i clara: el català és i ha de ser la llengua vehicular. Crec que no hi ha discussió. En tots els àmbits el català és i serà la nostra llengua. No hi ha més. Dit això, l'estima per les llengües ha d'estar per sobre de tot. Hem de ser conscients de la importància que té, i el privilegi que tenim de poder parlar i entendre dos idiomes. Com deia Marta Mata s'ha d'estimar les dues llengües.

Quina hauria d'ésser, en l'àmbit general del país, la principal prioritat del govern que sigui elegit el 14-F?

Crec que l'emoció ha sobrepassat la raó i ara cal prioritzar el retrobament entre catalans per enfortir la convivència i la cohesió social. Impulsar els Acords pel Retrobament assegurant el pluralisme dels mitjans públics de comunicació, la millora del finançament, la delimitació de competències entre administracions i l'exercici de la cogovernança amb tots els nivells de govern des dels ajuntaments fins a la Unió Europea.

Cal gestionar les conseqüències econòmiques i socials de la pandèmia, cal treballar per tal que la gent tingui una feina amb un sou digne, cal donar una bona educació als nostres fills i filles, cal millorar la sanitat... En definitiva cal tornar a posar al punt de mira totes aquelles actuacions que milloren la vida de les nostres ciutadanes i ciutadans i que els darrers governs independentistes han deixat de banda en favor d'un sentiment, és a dir, d'un anhel independentista.

S'ha de generar estabilitat i governar fugint de qualsevol activisme. Governar per tots i totes els i les catalanes.

Quines creieu que són les reivindicacions principals d'àmbit gironí que haurien d'ésser ateses pel pròxim govern de la Generalitat?

Com diu Salvador Illa "Girona ho té tot perquè li vagi bé". Les comarques gironines som la porta d'entrada a Europa amb tres qualitats molt destacades: Som un punt de trobada per que som lloc de pas, la segona el Pirineus i la tercera el mediterrani. I aquests són tres motors de gran potència social, cultural i econòmica, i de captació de turisme i negocis.

Dit això hi ha varies accions que crec s'ha de posar especial atenció a Girona. Darrerament s'ha utilitzat Girona com a graner de vots però sovint es dona l'esquena a les necessitats reals.

Per exemple i fet que em preocupa especialment suposo que per la meua professió. Girona és la província amb més "barracons"...I això no pot ser. L'educació ha de ser bàsica i les instal·lacions han de ser dignes.

Les nostres infraestructures han d'estar a l'alçada per exemple en l'àmbit de salut cal el nou Hospital Trueta que ha de ser un dels hospitals de referència a Catalunya.

Una altra gran inversió és el corredor mediterrani viari i ferroviari. Aquest permet el transport de passatgers i mercaderies cap a Europa el territori obre grans oportunitats de promoció econòmica i és una peça clau per la indústria... Aquesta ha de ser un inversió prioritària a comarques de Girona.

Restaurants, bars, oci nocturn i, en definitiva, les activitats econòmiques lligades al turisme, tant important a les nostres comarques, seràn una prioritat absoluta del nostre govern. Hi ha molts negocis que han tancat les portes per tant cal tenir plans de xoc destinats a ajudar al turisme, línies de suport a fons perdut. Les institucions hem d'incrementar el suport per superar aquest moment que més aviat que tard acabarà.

Com valoraríeu en un mot l'acció del govern de l'Estat pel que fa a la pandèmia.

En una paraula es fa difícil però diria: Eficaç.

Com valoraríeu, en un mot, l'acció del govern de la Generalitat pel que fa a la pandèmia.

Improvissació. ■

Fèlix Rabassa i Martí

Historiador
Blanes, 1976

**Front Nacional
de Catalunya**

Segon a la llista per la
demarcació de Girona

Atesa la crisi econòmica causada per la pandèmia de la Covid-19, ara sí caldria encarar un aprimament de l'administració per a fer-la menys costosa i més àgil? Com hauria de portar-se a terme? En què consistiria?

S'ha d'aprimar l'administració tot evitant duplicitats i suprimint els càrrecs de confiança, una figura poc transparent darrere la qual s'hi poden amagar "amiguismes". Cal potenciar que l'associacionisme i el cooperativisme catalans puguin suplir les administracions en molts nivells (cultural, econòmic, assistencial...). Només cal baixar la pressió fiscal a autònoms, emprenedors i gent que es vol plantar pel seu compte a tots els nivells i reduir la burocràcia que paralitza tantes iniciatives de la societat civil organitzada. Amb un associacionisme econòmic, cultural, assistencial, esportiu, etc, organitzat i lliure no caldrà que les administracions controlin tots i cadascun dels aspectes de les nostres vides i, en conseqüència, se'n reduiran les despeses en totes aquelles qüestions que no siguin essencials. Però per tot plegat cal moderar molt la pressió fiscal a la classe mitjana.

L'ús social de la llengua catalana reula any rere any. Quines mesures proposeu per a revertir aquesta tendència, si és que aquest és un objectiu del vostre partit?

El català regularà mentre el castellà continuï sent un deure i el català només un dret. Tots els experts diuen que dues llengües no poden compartir una societat, que l'una s'acaba menjant l'altra, i això és tan empíric que ho podem veure amb els nostres ulls. El castellà és una llengua amb exèrcit, l'exèrcit espanyol, i un Estat al darrere que la imposa, i el català és una llengua sense exèrcit i sense estat.

Cal que el català sigui única llengua oficial al seu territori per no haver de competir en inferioritat de condicions amb el castellà, com ara i d'ençà de fa 300 anys.

Mentre Catalunya no sigui una nació independent la Generalitat pot fer complir lleis vigents com la de política lingüística o la d'etiquetatge, i fer respectar la llengua aplicant les sancions previstes, cosa que ara no fa per voluntat pròpia, per una sèrie de càlculs partidistes el resultat dels quals és una reculada històrica de la nostra llengua.

Quina hauria d'ésser, en l'àmbit general del país, la principal prioritat del govern que sigui elegit el 14-F?

La principal prioritat ha de ser actuar com una nació, no com una comunitat autònoma que pidola democràcia, que és el que han fet fins ara els processistes, amb resultats nuls. Hem d'actuar com un Estat. Som un Estat ocupat, un subjecte polític i jurídic reconegut en tractats internacionals com els d'Utrecht, encara vigent. I sobre aquesta base, amb un argumentari nacional, històric i de salvaguarda de la identitat catalana, impulsar la lluita per la independència amb un nou pla. Si el govern català no actua així la nostra llengua i la nostra identitat nacionals desapareixeran en poques dècades i la nostra economia s'acabarà d'enfonsar sense remei.

Quines creieu que són les reivindicacions principals d'àmbit gironí que haurien d'ésser ateses pel pròxim govern de la Generalitat?

Se'n podrien desgranar unes quantes... Per començar, la finalització de les obres de la N-II de Maçanet de la Selva cap al sud, unes obres que van començar fa gairebé vint anys i que avancen a pas de tortuga. Millores al transport ferroviari que, com la N-II, és una altra vergonya conseqüència del tracte colonial que rebem d'Espanya. Cal avançar en la conversió del turisme de baix cost en turisme de qualitat. Aturar els grans projectes urbanístics que malmeten el medi natural de les nostres comarques. I ajudar la pagesia i la pesca, veritables columnes vertebrals del territori, maltractades per les administracions amb impostos i normatives que les ofeguen, tot potenciant l'orgull nacional pels nostres agricultors i pels productes alimentaris del país, de les nostres comarques, a través de noves marques de qualitat, entre d'altres accions.

Com valoraríeu en un mot l'acció del govern de l'Estat pel que fa a la pandèmia. Colonialisme.

Com valoraríeu, en un mot, l'acció del govern de la Generalitat pel que fa a la pandèmia. Irresponsabilitat. ■

«La principal prioritat ha de ser actuar com una nació, no com una comunitat autònoma que pidola democràcia»

ELECCIONS
14-F

Un milió de vots menys: com pot afectar l'abstenció les eleccions del 14-F?

Amb un descens de participació com el que preveu el CEO, per a superar el 50% dels vots en caldrien 1.720.000

ELECCIONS
14-F

Ja hi ha precedents clars d'una participació més baixa en comicis afectats directament per la covid-19

En plena tercera onada de la covid, les **eleccions del 14 de febrer** és ben probable que estiguin marcades per una **abstenció significativa**. Així ho apunten també les diverses enquestes. En les eleccions del 2017 es va assolir una participació rècord, del 79,1%, però el sondatge del CEO estima que enguany serà del 62%. Uns **952.000 vots menys**, cosa que vol dir que votarien menys de tres milions i mig d'electors, concretament 3.440.000. De manera que el 50% +1 del total dels vots s'assoliria amb 1.720.000 de paperetes.

En el resultat de les eleccions del 21-D, les forces independentistes van sumar 2.063.000 vots, un 47,7% del total dels vots emesos, amb una participació de vora del 80%. Ara, si el vot independentista es mantingués al nivell de les anteriors eleccions al parlament, seria més assequible de superar el 50% dels vots. Però és de preveure que l'impacte de la major abstenció sigui transversal. Caldrà veure a qui acaba afectant més. Sigui com sigui, el CEO publicat atribueix als partits independentistes un 51,2% dels vots, la participació del 62%.

Els precedents

Ja hi ha precedents clars d'una participació més baixa en comicis afectats directament per la **covid-19**. A **Catalunya Nord**, a la primera volta de les municipals del març del 2020 només va votar el 42% dels electors, mentre que sis anys abans havia votat el 65%. Al **País Basc** va haver-hi la participació més baixa de la història del parlament (51%) i, a **Galícia**, la més baixa d'ençà del 1981 (49%).

En aquestes eleccions, les anàlisis revelen que allà on hi havia més incidència va ser on va créixer més l'abstenció. En canvi, si s'anàliza la participació segons l'edat, la ideologia o la dimensió del municipi, no hi ha diferències significatives. El descens és transversal. La gent gran, per exemple, sí que es va abstenir més que en eleccions anteriors, però aquest augment no va ser pas més gran que en altres franges d'edat.

En el cas de **Catalunya**, la situació és molt diferent de quan es va votar al País Basc i Galícia, al mes de juliol, en què la transmissió del virus anava disminuint. De manera que ara la pandèmia encara pot afectar més.

Una dada que revela que hi ha cert temor d'anar al col·legi electoral és que les sol·licituds de vot per correu ja han superat les que hi va haver en anteriors eleccions al parlament. ■

SIMÈTRIC
marcs a mida

C. Vall de Venècia, 40
LLORET DE MAR

Tel. 972 37 00 87
simetricloret@hotmail.com

institut
oftalmològic
FELIP

OFTALMOLOGIA GENERAL · REVISIÓ
DE CARNETS DE CONDUIR, ARMES I NAVEGACIÓ
CONCERT AMB LES PRINCIPALS MÚTUES

C. ANSELM CLAVÉ, 86
17300 BLANES · 972 35 04 77

Univers Editorial
324 pàg.
PVP 20 €

Escac al destí

Amb *Escac al destí* [...] s'apropa a la intriga ambientada en un regne medieval imaginari

Ha publicat *Memòria d'uns ulls pintats* (2011), *Estimat Miquel* (2013), *Les dones de la Principal* (2014) i *El noi del Maravillas* (2017). Les seves novel·les han tingut un gran èxit i han estat traduïdes a diverses llengües (castellà, alemany, francès, italià i neerlandès).

Amb *Escac al destí*, canvia de registre i s'apropa a la intriga ambientada en un regne medieval imaginari. És complicat: «Si es difongués la brama d'un suïcidi, seria un daltabaix espantós per a la casa reial. La difunta seria excomunicada i condemnada als inferns (...) Però això no seria tot i l'Orenç ho sap. Encara provocaria

Lluís Llach

una seqüela més lacerant: la nissaga fruit del seu ventre, en Jan i l'Ínian, perdrien els drets dinàstics i quedarien perpètuament marcats per la ignomínia.»

Orenç està acostumat a conèixer tots els secrets del castell. Com a canonge de la Reial Capella escolta les confessions dels feligresos que anota cada nit: «Al principi, esmerçar temps en testimoniar les nimietats dels fidels li semblava infructuós, però a mesura que omplia els pergamins, compregué que aquells pecats i aquells noms configuraven una xarxa de culpes i revelacions que descobrien els budells més recòndits de la comunitat, l'entramat d'interessos i relacions que palpitaven a Magens.» A banda dels secrets revelats durant les confessions, però, Orenç només rebrà l'ajuda de la Brillheta, una serventa de palau que li mostrarà un món que el jove i inexpert capellà desconeix. ■

Univers Editorial
200 pàg.
PVP 18 €

Radical(s)

Radical(s) és un llibre que s'inicia amb el viatge de l'autor al Marroc després dels atemptats a Barcelona i Cambrils de 2017 i reflexiona sobre les arrels, la manipulació de la religió i els extremismes

«El problema de l'aculturació d'aquells que es veuen forçats a emigrar i viuen amb dificultat la seva instal·lació en la cultura del país de recepció [...]»

Saïd El Kadaoui

El Kadaoui és psicoterapeuta i escriptor. Ha publicat novel·les i assajos amb una temàtica comuna: el problema de l'aculturació d'aquells que es veuen forçats a emigrar i viuen amb dificultat la seva instal·lació en la cultura del país de recepció. En aquesta obra l'autor es refereix a l'aculturació de molts ciutadans marroquins, i especialment els més joves, en un món, com el català i l'europeu en general, que diu que els acull però en realitat els segueix tractant com a inferiors. És una asimetria que en part és facilitada, ens assenyala, per aquells emigrants que davant del lògic xoc cultural i la humiliació s'aferran a la nostàlgia del seu país amb l'adopció d'una identitat religiosa de reforç, dogmàtica i resistent a admetre altres credos, cosa que al mateix temps contribuirà al seu aïllament. ■

Llibreria Fleca Fenals

PREMSA - REVISTES - LLIBRES
CÒPIES I IMPRESSIONS des de USB
SERVEI DE CORREU ELECTRÒNIC
ENQUADERNACIONS MATERIAL ESCOLAR
FLECA I PASTISSERIA

C. Pere Codina i Mont, 57 | Fenals - Lloret de Mar
Tel. Fax. 972 36 77 76 | papereria@pfenals.com

LOTERIA DE CATALUNYA
OBERT TOT L'ANY

Llibreria Ça Trencada

C/ Roig i Jalpí, 10, 17300 Blanes Tel. 972 35 51 67

Jaume
Dulsat

Àngels
Chacón

Si t'ho
PENSES,
PDeCAT

Vota **Chacón**

Programació 2021

FEBRER - MAIG

39 anys junts!

Hamelí | 28
Xip xap · Titelles | 02

21 | **Adéu, Peter Pan**
03 | Festuc Teatre · Titelles i actors

Valentina Quàntica | 11
Companyia Anna Roca | 04
Teatre còmic i ciència

09 | **Hai,**
05 | **la Pescadora de Somnis**
Giramàgic · Teatre d'objectes i màgia

AMB EL SUPORT INSTITUCIONAL DE:

AMB EL SUPORT DE:

LLOC: TEATRE DE BLANES, Carrer Ample, 26

HORA: a les 17.30 h

ORGANITZA: ASSOCIACIÓ RIALLES BLANES

ENTRADA: 7 €

Descompte d'1€ per entrada:

- Per la compra de 3 espectacles diferents
- Per a família nombrosa acreditada, només si es compra a taquilla. (descomptes no acumulables)

VENDA D'ENTRADES:

A la taquilla del teatre, una hora abans de l'espectacle.

VENDA ANTICIPADA ON-LINE:

www.teatredelacostabravasud.cat

PER A MÉS INFORMACIÓ:

www.rialles.cat

blanes@rialles-catalunya.cat

PAQUET 5 ESPECTACLES
25€

Clínica Veterinària RODAMÓN
Dra. Mònica Pérez Redruello

De dilluns a divendres
de 10.30 h a 18 h.
Dissabtes
de 10 h a 12 h.

C. Josep Tarradellas, 6
BLANES
Tel. 972 352 046

